

[Wilhelm]

tiker kunne være så naiv, som hr. Askjær Jørgensen gav udtryk for at han var.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti erkender vi, at der er visse problemer på disse områder. Vi kan jo alle sammen nævne nogle, som er kommet i klemme, som nu er begyndt på ny virksomhed, og som pludselig standses i deres nye virksomhed, fordi de får et skattekrav. Det kan man selvfølgelig løse på den måde, som er foreslået her, og man kan selvfølgelig også have den mening, som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til forslaget:

»Disse juristerier må imidlertid efter forslagsstillerens mening vige for samfundets desperate behov for ikke at ødelægge iværksættere, og derfor fremsættes nærværende lovforslag.«

Altså: dette med, at har man fratrukket noget uberettiget, så skal man senere beskattes af det, opfatter man som juristerier. Den opfattelse kan man jo have, men jeg er bange for, at mangfoldige borgere vil misbruge det, hvis man laver det sådan, og jeg er bange for, at mange vil finde, at her er altså nogle uretfærdigheder, og at vi ikke kan være bekendt, at nogle skal have visse muligheder for at udnytte det system.

Derfor må vi nok sige, at vi er mere spændt på, hvad ministeren vil fremlægge, som kan rette op på disse forhold.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiets forslag har én, men kun én fejl, og den findes i bemærkningernes anden spalte, linje 15, hvor der står ordet »gældseftergivelse«. Det håber jeg ikke at der er nogen der er blevet narret af, for den sproglige sammenhæng er så klar. Det skulle være lige det modsatte, nemlig »gældsanerkendelse«. Men ellers er det et godt forslag, vi behandler her.

Ikke uventet lod både den nuværende og den tidligere skatteminister sig terrorisere af deres miljøskade fra flittig omgang med skatteembedsfolk, der blev så ganske og aldeles panikødelagte, da Steffensendommen blev afsagt på hin store 30. maj 1980.

Det her har meget, meget lidt med Steffensendommen at gøre. Steffensendommen siger bare, at et fradrag kan ikke bare tages i ét år, det kan fremføres i 5 år. Der er intet princi-

pielt i Steffensendommen overhovedet i forhold til dette problem. Det er problemkredse, der har en vis berøring med hinanden, men hvor man overhovedet ikke kan sige, at Steffensendommen på nogen som helst måde skal være afgørende for, hvordan det specielle problem, dette lovforslag drejer sig om, skal løses.

Det er, som skatteministeren da også senere var inde på, et problem i relation til statskattelovens § 4, men det skuffede mig unægtelig, at skatteministeren begyndte at fortolke statsskattelovens § 4 således, at han sondrer mellem erhvervsmæssige forhold og private forhold. Efter statsskattelovens § 4 er enhver indtægt, det være sig erhvervsmæssig eller privat, en indtægt, og hvis man får en berigelse, når forældelse indtræder, en indkomst, så gælder det, hvad enten det er erhvervsmæssigt eller i et privat forhold som f.eks. det korruptionsforhold, hr. Askjær Jørgensen omtalte – for korruption for sønnen og svigerdatteren var det. Det er altså således, at efter gældende lov, nemlig statsskattelovens § 4, skal man i alle de tilfælde, hvor der indtræder forældelse og man i forældelsesåret må sige, at hermed er der tale om en aktuel berigelse, beskattes af denne aktuelle berigelse, og det er det, nærværende forslag klart og enkelt vil have fjernet.

Det var typisk nok hr. Hagen Hagensens indvending og også hr. Hans Jørgen Holms, at det da var forfærdeligt, hvor enkelt fremskridtspartiets forslag var, men det er nu engang ikke nogen skade til, at vi får nogle enkle og klare og overskuelige og forståelige regler ind i skattelovgivningen. Ja, hr. Jens Thoft blev så forfærdet over det, at han sagde, at det ville bevirke beskæftigelsesterapi for skatteakrobater og revisorer, at vi fik en enkel regel ind i skattelovgivningen. Lige det stik modsatte! I den 1.200 sider skattelovsamling, vi får, får vi i hvert fald én linje, 2 sætninger, som er klare, som er ubetingede, som er til at finde ud af, og som ikke giver noget som helst råderum for nogen som helst revisorer, skattetænkere, skatteakrobater eller noget som helst andet.

Det er fuldstændig virkelighedsfjerne teorier fra Roskilde universitetscenter, eller hvor de nu er samlet op, hr. Wilhelm og hr. Jens Thoft kørte på, med virksomheder, der indbyrdes gik fallit, eller hvad der nu var tale om. Hvis man ved, hvad det vil sige at